

обяви това неизвѣстно намъ мнѣніе, ако и да е предварително извѣстно на сичкы-тъ мнѣніе-то на нѣгово блаженство, както въ разни обстоятелства са изражаваще. Така първо са вижда въ актове-тъ на великый-атъ Соборъ въ лѣто 1861 който са собра въ Цариградъ; второто же по ясно и е въ актове-тъ на великый-атъ Соборъ въ лѣто 1864, въ когото присѣтствуваха и други-тъ двама блаженнѣйшии патріарси, и когато нѣгово всесвятѣйшество вселенскый патріархъ Софроній, сега Александрійскый, управляваше вселенскый-атъ престолъ; и трето косто най ясно са види въ патріаршеско-то и соборно писмо на Іерусалимска-та църква, което той испрати на 1869 до вселенскый-атъ престолъ, въ което даже наричане усойка змія начала-та на народоплемѣнна-та разностъ. Отъ три-тъ тыя писменни доказателства са позна уже точно мнѣніе-то на блаженнѣйшии-атъ патріархъ Іерусалимскій, слѣдователно и въ писмо-то му също-то са подразумѣва, а не друго, но както и да е потрѣбно е обаче да стане извѣстно. Втора-та же причина която предлага че ужъ са нуждае непременно да отиди въ Іерусалимъ за да посрѣщне великый-атъ русски князь който ще да поиде въ Іерусалимъ, това е лѣсно за изцѣленіе, еиречь като си отхожда може да опредѣли свой намѣстникъ въ великый-атъ Соборъ когото иска. Третіе-то прещатствіе, което предлага че може быти да даде мнѣніе противоположно на соборно-то мнѣніе на Іерусалимска-та църква и като достигне назабавно ще да собере Синодъ-тъ въ Іерусалимъ, и като разыска съ синодални-тъ ще ни извѣсти колкото поскоро мнѣніе-то на Синодъ-атъ, и така това трете нѣгово извиненіе нѣма никаква сила и за нищо не заслужва, понеже соборно-то писмо